

Giới thiệu Thương Vợ Ngốc

"Thương vợ ngốc" là câu chuyện tình yêu đầy màu hồng của một anh chàng lãnh đạm và cô nàng ngốc có IQ ngất ngưỡng.

Một câu chuyện có thể khiến cho độc giả cảm thấy bản thân mình như đang ở trong đó và nó thực sự mang lại nhiều xúc cảm.

Một cô nàng ngốc chứ không hề ngu, đần. Có đôi khi ngốc chính là để giúp chúng ta khiến người xung quanh ít đi cái nhìn soi mói. Ngốc để lờ đi những điều chính ta không muốn thấu hay ngốc cũng chỉ để làm cho người ấy thương hại ta hay ngốc cuối cùng cũng chỉ là ngốc thôi.

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Náo loạn LOTTE(nam chính xuất hiện)

Không khí trong lotte nhộn nhịp người ra ra vào vào thế mà vẫn thật nổi bật với nhóm người từ phía xa xa kia. Phía thấp thoáng đằng xa một nhóm thanh niên gồm 5 chàng trai đang dạo bước xung quang ngắm cảnh khiến cho tốp nữ sinh mặc đồng phục, các chị nhân viên tiếp thị, những em bé chập chững biết đi hay phụ nữ có chồng đều phải ngược nhìn phải trầm trồ phải la hét lên

- "Ai vậy sao đẹp trai quá vậy, anh ơi nhìn..nhìn bên này..bên này"

- "Ôi gọi người đầu mà đẹp thế, tượng à??? cho em xin tấm hình đi ạ"

- "I love you....you"

- "Này các cô tránh ra cho tôi nhìn mấy ảnh coi..tránh ra

Thế là một đám hỗn độn dây dưa la hét um xùm náo loạn cả khi mua sắm lotte

Các mỹ nhân của ta thì thế còn các nam nhân thì đứng ngoài trẻ môi khinh bỉ nhưng chỉ ngoài mặt thôi còn trong lòng thì gào thét dữ dội "người gì đầu cơ sần da mịn còn trắng mặt như tạc, sao ông trời không cho mình được như thế chứ, bất công thật là bất công"

Trong khi các cô gái đang thi nhau âm ỉ thì các mỹ nam xuất thế của chúng ta đang rất chật vật với họ

- "TRÁNH RA"

- "CÂM MIỆNG"

Hai giọng nói vang lên cùng một lúc cùng cao độ có ý bức người như nhau khiến một đám hỗn loạn chợt im phăng phắt và tự động rẽ sang hai bên, dù tiếc nuối nhưng bọn họ vẫn đành im lặng nhìn các thần tượng mỹ nam của mình rời đi.

- "Họ đúng là phiền thật, nhưng có một vài em rất đẹp nha" Khang lên tiếng trước

- "Này nếu hai người không lên tiếng chắc họ phá luôn cái khu mua sắm này quá" Khanh tiếp lời

- "Trước khi việc cậu nói xảy ra thì họ phải vào bệnh viện trước rồi" Hậu bình tĩnh bẻ tay và nói

- "Hậu nói ra là toàn bệnh viện với nhà xác ghê quá nhỉ. Cậu thấy họ thế nào???" "Vỹ khoát tay lên vai Hậu và nháy mắt hỏi Phong nãy giờ vẫn im lặng

- "MỘT LŨ HÁM TRAI"

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Náo loạn Lotte(nữ chính đi dạo)

Khu mua sắm LOTTE đầy người, nam thì ăn mặc bánh bao, nữ thì sành điệu son phấn kiêu kiêu, mùi nước hoa từ thương hiệu nổi tiếng đến không có tiếng lẫn lộn thì nhau tỏa hương.

Hôm nay cô vận lên người một chiếc quần kaki trắng dài tận đến mắt cá một chiếc áo thun phông rộng màu hồng nhạt, chân đi một đôi giày bata màu trắng, trên tay là một chiếc đồng hồ màu đen, mái tóc dài màu đen được cô che đi bằng một cái nón kết sẫm màu, sau lưng là cái ba lô màu xanh dương trông cô thật bình thường, không có gì nổi bật như các cô vận váy vận đầm ở đây. Trông thân mình cô hơi mũm mĩm do cô mặc đồ phông rộng. Hai tay cô ôm đầy sách. Cô đi dạo quanh một vòng ở nơi đây mọi người đều nhìn cô với con mắt khinh bỉ. Khinh bỉ vì cô quá tầm thường lại trong có bộ dáng ngốc nghếch còn khuôn mặt thì chấp chờn khó nhận dạng.

Cô biết mọi người ở đây khinh bỉ mình không hoan nghênh mình nhưng cô đâu có làm gì sai nên cô vẫn thanh thản đi dạo thế thôi

- "Cả ông bà nội, ngoại ba mẹ các anh và mọi người trong nhà nói không ăn cắp thì không sợ không làm sai thì không ai được la mắng mình nên không phải sợ" cô tự làm nhảm một mình để quên đi sự khinh bỉ chán ghét của mọi người. Chợt gần đó có một bà lão bị ngã thế mà mọi người xung quanh vẫn vậy không ai để ý cả, người phụ nữ già nua này tuổi chắc đã ngoài 70 nhưng trông vẫn còn khỏe và đẹp lão lắm. Tuy cách ăn mặc có hơi cũ kĩ nhưng vẫn không giấu được khí thế tao nhã sang trọng của một vị nữ hoàng.

- "Bà ơi bà có sao không vậy, để cháu..cháu đỡ bà dậy nha???"

- "Cảm ơn cháu, cháu tốt quá"

- "Hihi, không có gì bà ạ, việc nên làm thôi bà ơi!" Cô nở nụ cười ngây ngô mà tỏa nắng của mình làm cho bà cụ càng có thêm thiện cảm.

Bỗng từ phía xa xa có đám thanh niên mặc đồ đen đi tới chặn cô tiếp xúc với bà và dìu bà đi nơi khác bà có vẻ bức bối khi thấy họ

- "Bà đi trước cháu nhé" bà mỉm cười hiền hậu nói với cô. Cô gật đầu mỉm cười lại với bà rồi ngồi xuống nhặt lại mấy quyển sách mà mấy người kia làm rơi, nhặt xong cô đứng lên và hướng đến cửa ra vào khu mua sắm mà thẳng tiến

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Náo loạn Lotte (Gặp mặt nhau)

Hiện giờ cô đang ở lầu 5 của khu mua sắm nên phải đi cầu thang máy để được ra khỏi đây.

Còn về phần nhóm các chàng trai của chúng ta thì đang tề ra để mua đồ cho riêng mình. Bốn người khác thì đi cả rồi chỉ riêng Phong vẫn còn đang đứng ở đó đợi các người kia. Vốn dĩ định mua sắm chút đồ nhưng chẳng biết mua gì nên đành phải chờ chúng bạn ở đây. Trong lúc chờ anh lại đi vòng vòng để ngắm cảnh một lúc vừa đi được vài bước thì

- "A, đau quá ở đây làm gì có đá mà cứng vậy" cô nói với giọng giận dỗi

- "Tôi là người" Nghe thấy lời cô anh lên tiếng và bước đi tiếp không thèm quay đầu lại

- "Ui, đầu mất rồi, kính của tôi, sách của tôi" đôi tay cô qua quào để tìm cặp kính của mình.

- "Này kính của cô" anh đưa kính cho cô, không biết tại sao cái kính lại nằm dưới chân mình nhưng thôi kệ đưa cho cô cho khỏi phiền. Vốn chỉ định đưa kính rồi đi nhưng khi thấy cô chỉ cúi gầm mặt xuống để nhận kính thì anh lại tò mò muốn biết xem gương mặt của giọng nói trẻ con này như thế nào. Nghĩ là làm anh giật tay đang giữ kính lại

- "Ngẩng mặt lên, tôi trả em

- "Không được xin chú trả cho cháu"

- "Tôi già lắm sao?" Khó chịu hỏi lại cô, tuy anh không còn tuổi 18 nhưng cũng chỉ mới 27 thôi đâu thể xem là già được

- "Không biết, nhưng xin trả lại giùm"

Đúng rồi cô đâu có ngược lên nhìn mà biết anh có trẻ hay không. Anh tỉnh ngộ đứng lên giờ cái kính của cô lên cao ời là cao

- "Không Ngẩng mặt lên thì kính em tôi sẽ giẫm lên"

- "KHÔNG ĐƯỢC"

Nghe thấy kính của mình sắp bị phá nát cô chồm người dậy để lấy kính của mình. Nhưng anh cao quá làm sao bây giờ cô đành cố gắng nhảy lên thật cao để lấy được nó. Lấy chưa được lại đồ của mình mà chiếc mũ đội trên đầu của cô lại rớt xuống và cảnh tượng trước mắt khiến anh ngỡ ngàng không nói lên lời. Anh Ngẩng người ngó ngó.....

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Lâm Minh Phong KHÔNG THỂ NÀO

- "Em...em" Phong lắp bắp vì ngạc nhiên cứ tưởng cô xấu xí nên mới che đậy ai ngờ

- "Phong cậu đang làm gì vậy" Từ đằng xa tiếng của Khang vang vọng

Nhân cơ hội lúc anh không chú ý cô nhanh tay bắt lấy được cái kính của mình rồi tháo chạy cùng với đóng sách dày cộm. Đến lúc anh kịp phản ứng lại thì cô đã chạy ra một đoạn khá xa

- "Cảm ơn ông chú nhá!!!!" tiếng nói non nớt có phần hơi gấp gáp không hiểu sao lại làm cho anh cảm thấy lâng lâng lạ thường. Cô chạy khuất dạng thì đồng thời bạn anh cũng tới bên

- "Sao vậy???" Khanh lên tiếng hỏi khi thấy Phong thất thần và vỗ tay vào vai anh

- "À, không có gì, chỉ tại tôi vừa gặp một chú chó rất ngốc" Anh nói rồi tự mỉm cười với mình

- "Cậu mới cười sao Phong" Khang không tin vào mắt mình hỏi anh. Nghe vậy anh rút lại nụ cười trong khi bốn cặp mắt kia vẫn trở ra nhìn anh

- "Chết ai à??? Nhặt con mắt lên đi"

Anh lên tiếng rồi bước đi đầu tiên nhưng anh vẫn không quên nhặt lại chiếc mũ cô làm rơi và đội lên đầu rồi còn đeo chiếc đồng hồ đen mà khi cô chạy anh đã vô tình kéo lại được vào tay mình. Tìm mãi không thấy được thương hiệu của nó anh chợt cười một mình tiếc là không ai nhìn được nụ cười ấy.

- "Em bình thường đến mức bất thường đấy!!!!"

Anh thì vẫn ổn chỉ riêng bốn tên đằng sau đầu vẫn ong ong @@@@ chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra

- "Phong của chúng ta cũng thích dùng hàng chợ à?????" "Vỹ lên tiếng

Rồi cả bốn đều thay phiên nhau lắc đầu phủ định

- "KHÔNG THỂ NÀO?????" @@@@ @### \$\$\$

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Gia đình

- "Ông bà nội ngoại, cha mẹ, anh 2,3,4 út đi học nha" cô hò reo um xùm để chào mọi người và đi học

- "Cháu/con/út Đi học vui nha, nhớ ngoan" mọi người đồng thanh đáp lại lời cô

- "Vâng, út đi đây" cô nói xong và chạy ngay ra cửa chuẩn bị đi đến trường

- "À quên, bác quản gia, chị bếp, cô Hồng, bác Thanh.....con đi học

- "Tiểu Uyên đi học vui nha" các người làm trong nhà đều đồng loạt chúc cô đi học vui khiến cô cười tít mắt rồi tung tăng thư thả đi bộ đến trường.

- "Tiểu Uyên nhà ta lớn rồi mọi người nhì. Haha" ông nội cô lên tiếng và sau đó là một tràng cười vui vẻ thể hiện sự ấm cúng của một gia đình hạnh phúc.

- "Con thấy nó vẫn ngốc như cũ mà" anh tư của cô lên tiếng

- "Cái thằng này, muốn chết hả" lần này là anh ba

- "Tối nay lo mà dọn về phòng ngủ đi" anh hai là người có quyền lực nhất
- "Không được em muốn ngủ cùng bé út mà các anh phải nhường em đây " Cậu tư la lên
- "Nằm mơ là của anh" anh hai và anh ba đồng thanh la lên. Thế là 3 anh em rượt đuổi nhau để giành lấy chỗ ngủ kế bé út
- "Chẳng biết nói bọn trẻ làm sao đây hời.... " Bà ngoại thở dài
- "Chúng còn bé mà chị lo gì " Bà nội lên tiếng khuyên bảo
- "Đứa lớn cũng 28 tuổi chứ ít ỏi gì sao nó cứ như con nít ấy không biết bao giờ mới trưởng thành nữa "
- "Thôi nhà ta ăn sáng đi, tụi kia vào ăn này "
- "DẠ"

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Trên đường đi học

Gia đình thì đang vui đùa bên nhau trong khi cô ngốc thì đang một mình đi bộ đến trường. Cả nhà ai cũng bảo cho xe đưa đi nhưng cô không muốn cô muốn đi bộ để nói chuyện với hoa cỏ với mây trời nên gia đình đành phải bó tay với cô út này. Mọi người ai cũng bảo cô ngốc nhưng cũng không ai phủ nhận rằng cô không thông minh. IQ của cô cao ngất ngưỡng. Trong trường học ai cũng phải để mắt cô nửa phần dù đó là giáo viên đi chăng nữa. Mọi người trong trường không ai được biết đến thân phận thật của cô là tiểu thư duy nhất của nhà họ Trương tên đầy đủ của cô là Trương Mặc Uyên. Nhưng để che giấu thân phận nên cô đã lấy tên là Trương Uyên Mặc. Ở trong trường cô luôn im lặng để học tập không tham gia vào các hoạt động của bọn học sinh đồng lứa

Đi một mình trên đường cô hết nói chuyện với chính mình rồi lại kể câu chuyện hôm qua vừa đọc cho đám cây xanh bên đường nghe. Chúng như thích thú với câu chuyện của cô chúng đứng đưa theo gió lá đập lá cảnh đánh cảnh chuyển động theo lời bài hát của cô theo câu chuyện của cô.

- "Cha mẹ cho em một hình hài thầy cô cho em...(đây là bài hát đất nước mến thương nha mọi người)

Cứ thế suốt dọc đường đi đến trường miệng cô luôn mở luôn nói không ngừng.

- "A, đến trường rồi mai lại kể cho chúng mày nghe nhá, tao đi học đây"

Cô chạy vào trường chào anh bảo vệ, chào bác giữ xe, chào... rồi đi lên lớp bắt đầu một ngày học tập của mình

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 7: Gặp bà cụ hôm trước

Tan học ra về cô thư thả vừa đi chân sáo vừa hát lung tung vài câu hát

- "Này cậu dừng xe lại giúp tôi" giọng nói có chút đứng tuổi vang lên. Chiếc xe đỗ lại bên cạnh cô, người trong xe từ từ hạ kính xuống

- "Này cháu còn nhớ ta không??? Hôm ở khu mua sắm cháu đã giúp ta"

- "Ui, bà đây sao?? Bà còn nhớ cháu à?"

- "Nhớ chứ, cháu ngoan thế mà!!! Nào có gì lên xe nói chuyện cùng ta"

- "A không được đâu, cháu phải về nếu không ông bà ngoại Ông bà nội ba mẹ anh hai.... sẽ lo lắng lắm" vừa nói vừa kể tên các thành viên trong gia đình cô vừa xòe bàn tay ra đếm trong bộ dạng của lúc này rất đáng yêu khuôn mặt kia tựa như cái bánh bao trắng mịn và căng phồng khiến cho đối phương chỉ muốn cắn một cái

uy lực, từng bước từng bước người ấy đi vào nhà

- "Cháu mới về thưa bà. Hôm nay nhà ta có khách sao??? Anh vừa quay đầu lại nhìn cô

- "Em...khu mua sắm...cặp kính "anh hết sức ngạc nhiên khi nhìn thấy cô đang ngồi trong nhà mình

- "Cháu nói gì thế??? khó nghe quá đi mất" bà lên tiếng phản nản anh

- "Cháu..."

Anh Chưa Nói Hết câu thì cô đã nhảy ngay đến bên cạnh và ôm lấy tay bà mà mách leo

- "Bà ơi đây là người không trả kính cho cháu đó bà. À mà đứng rồi sao chú lại ở trong nhà của bà vậy???"

- "Hai đứa quen nhau à. Mà sao con lại gọi cháu ta là chú vậy" bà vừa ngạc nhiên vừa thắc mắc

- "Đã bảo với em tôi không phải là chú mà, gọi anh xem nào" không màng đến câu hỏi của bà anh khó chịu yêu cầu cô

- "Sao chú hung dữ quá bà nhỉ?? Thôi lần sau cháu không dám đến đây nữa đâu. Bà ơi hay cho cháu về đi cháu nhớ mấy anh của cháu nhớ gia đình và nhớ mọi người quá đi!! Nha bà cho cháu về nhà nhé????!!!!

- "Không được không cho về" giọng nói của anh và bà cùng vang lên trong một lúc khiến vài người hầu quay đầu lại nhìn vì tò mò

- "Cháu...cháu...Cháu muốn về nhà!!" Cô vừa nói hết câu thì đôi mắt cũng đầy ắp những giọt nước long lanh

Hình ảnh của cô lúc này trông giống như một chú cún đi lạc đang muốn tìm đường về nhà làm cho anh và bà cảm thấy hổ thẹn cùng với xấu hổ vì phản ứng thái quá vừa rồi của bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Bà cụ diễn trò

Thấy cô sắp khóc đến nơi bà cụ vội vàng lên tiếng dỗ dành

- "Nào, nào ngoan là ta hơi lớn tiếng, là ta sai được chưa, nào đừng khóc"

Bà vừa dỗ dành vừa ôm cô vào lòng.

Nghe lời nói của bà cô ngược mặt lên, đôi mắt ngấn lệ nói: "Vậy bà cho cháu về nhà đi"

- "Không..." anh vội vàng lên tiếng phản bác

- "Được, được cho cháu về" biết ý cháu trai nên bà đã nhanh miệng mà đáp lấy lời của cậu bảo là sẽ cho cô về.

- "Thật không bà??? Vậy cháu về trước nhé bà!!"

Cô vui mừng chào bà rồi ra về cũng chẳng thèm nhìn tới anh đang đứng cạnh bên mình dù chỉ là một lần. Anh khó chịu nhú mày thầm nghĩ: "Sao bà không giữ con nhóc này lại"

Nhưng sự khó chịu của anh và sự vui mừng của cô chưa được diễn ra bao lâu thì lại bị phá vỡ. Khi cô đi được vài bước thì nghe thấy tiếng của bà than thở

- "Hồi... Đã già rồi nên không ai muốn nói chuyện, ngay cả đứa cháu trai của mình còn không quan tâm mình, lại phải ăn cơm một mình rồi. Chắc mình già thật rồi." Nghe xong những lời nói của bà cô chợt bị làm cho động tâm mà quay lại

- "Bà ơi, hay để cháu ăn cùng bà bữa cơm cho đỡ buồn nha. Với lại từ chiều giờ chưa ăn gì cháu đói quá hà"

- "Được, được nào đi ăn đi ăn " Biết đã diễn xong trò tuổi thọ có hiệu quả bà vội cao giọng húng khởi bảo cô cùng ăn cơm. Trong khi hai bà cháu dắt tay nhau vào phòng ăn thì cậu cháu trai của bà vẫn ngơ ngác đứng ngoài phòng khách tự hỏi bản thân "Bà lão đó là đang diễn trò sao, đúng là không tin nổi" lắc đầu phủ nhận rồi cũng thuận chân bước vào phòng ăn cùng hai người kia.

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Làm nũng - Anh bồi rồi

Bữa ăn kết thúc trong sự rôm rả của hai bà cháu cùng với sự im lặng của anh.

Anh im lặng quan sát cô từ đầu bữa cơm cho tới giờ. Trông cô có vẻ khá ngốc nhưng lại thông minh còn lễ phép với người trong biệt thự này mặc dù chẳng hề có quen biết. Cô của hôm nay trông ngô ngố với bộ đồng phục đi học, cặp kính to đùng và bím tóc khác hẳn so với hôm cô bị rơi mất kính và nón. Hôm ấy trông cô như thiên thần ấy mái tóc dài buông xoã đôi mắt to tròn mọng nước long lanh chiếc môi nhỏ đáng yêu, bây giờ nhớ lại anh còn cảm thấy lảng lảng trong dạ.

Thế là cơm cũng đã ăn xong bà đành để cô ra về. Nhưng chưa thôi hết diễn trò bảo rằng bác tài xế khi nãy đã xin về sớm nên chỉ có thể nhờ anh đưa cô về.

Có chút không nguyện ý cô bảo: "Ông chú này hung dữ lắm, cháu không đi chung xe đâu bà ơi, Cháu sợ " Cô nấp sau lưng bà lên tiếng chỉ chừa hai con mắt ra thôi cái miệng nhỏ còn chu chu khiến anh chỉ muốn bay tới mà bóp méo cái miệng đó thôi

- "Vậy thì đi bộ a, thôi cháu vào nhà bà nhé" Anh vờ quay đi để vào nhà

Thấy anh đi vào cô vội vàng từ sau lưng bà nhảy ra rồi giang hai tay ra chặn đường anh lại

- "Không được, chú ơi cháu không biết đường về" cô nói với giọng điệu thể hiện sự bất bình

- "Vậy à???" Anh hỏi ngược lại cô. Dĩ nhiên là anh biết cô không biết nên mới làm thế

- "Vâng" cô trả lời

- "Vậy thì em muốn ông chú này phải làm sao" anh mang ý cười hỏi cô

- "Không biết a" cô thơ ngay trả lời

- "Vậy thôi nhé tôi có việc đi trước" Anh phắc lờ cô

- "Chú, chú, chú đừng đi mà, chú đi ai chở cháu về. Cháu muốn về nhà chú ơi. Nha nha chờ cháu về nhà!!!!" Cô giờ trò làm nũng ôm lấy cánh tay anh. Chiều này là cô hay dùng với mọi người trong nhà nay dùng cho anh không biết có hiệu quả không. Quả nhiên anh đứng bất động, ôi con bé này chắc anh điên mất sao lại làm nũng với anh thế kia. Trước đây anh luôn ghét đụng chạm với người khác đặc biệt là con gái lại cực ghét con gái làm nũng vì thế mà có nhiều người nghĩ anh là gay. Vậy mà sao bây giờ anh lại không bài xích nó mà con cảm thấy vui nữa chứ. Tình cảnh gì đây tay của anh, cánh tay của anh đang bị giữ lại trong ngực của cô nhóc này. Sao cô chỉ mới là học sinh mà lại phát triển như vậy thế. Mặt anh bắt đầu chuyển hóa cơ thể cũng chuyển hóa mặc dù cô bé này ngốc không nghĩ ngợi nhiều nhưng anh cuối cùng cũng là con trai làm sao có thể không có phản ứng.

- "Được được tôi chờ em về " vừa nói anh vừa rút tay ra khỏi chỗ ấy rồi vội vàng quay mặt đi chỗ khác, bước xa cô ra vài bước. Anh chẳng hiểu sao bản thân mình lại cảm thấy bồi rồi trước cảnh này nữa. Chắc anh bị bệnh rồi

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Trò chuyện trên xe(1)

Trên xe anh và cô ngồi im lặng. Anh lo việc lái xe của mình còn cô thì lo cục rubik của bản thân. Cô đương nhiên không biết người bên cạnh rất muốn bắt chuyện với cô nhưng không biết bắt đầu từ đâu và nói chuyện gì cho hợp lý. Rồi tự nhiên thấy cô hết phá cái cục nhiều màu cho lộn xộn rồi lại làm cho màu nào theo màu đó khiến anh cảm thấy tò mò lẫn tức cười

- "Này, sao em cứ hết làm cho lộn xộn rồi lại sắp xếp thế không chán à???"

Anh chợt lên tiếng khi xe dừng lại ở một cột đèn đỏ

- "Mới không chán a" cô chu môi lên cãi lại anh

- "Thật mà tôi thấy thật chán, chẳng có gì vui cả" anh cũng lên tiếng bảo vệ ý kiến của mình vừa nhìn chăm chăm vào cái cặp môi đỏ đỏ tự nhiên của cô.

- "Đã bảo là không chán mà. À hay tại chú không biết cách chơi nên mới chán à???? Phải không?? chú không biết chơi à????" Cô vừa nói vừa đưa cục rubik quơ quơ trước mặt anh

- "Tôi..tôi" Anh ấp úng đỏ mặt

- "Hihi đã lớn thế rồi còn không biết chơi cầu vòng lạ thế (là cục rubik đấy ạ. Tại chị ấy thích kêu như vậy đó. Còn về phần nguyên nhân thì tại vì thích nên kêu thôi. Hihi) đúng là mắc cỡ quá đi. Hihi" cô quay mặt ra bên ngoài cửa kính để cười miệng còn không ngừng lẩm nhẩm

Thấy đôi vai nhỏ của cô vì cười mà rung lên làm anh cảm thấy tức giận nhường như đã dồn lên tới não rồi. Anh giật phắt cái cục nhiều màu từ tay cô lên tiếng

- "Không biết thì tập có gì đáng buồn cười chứ" anh cầm nó trên tay xoay xoay vặn vặn khiến cô bức bối vội giật nó lại từ tay anh

- "Này khi nãy cháu xếp sắp xong rồi giờ chú lại phá. Hời... giờ phải làm lại từ đầu rồi" lại là cái môi hồng hồng ấy lên tiếng vừa trách anh là kẻ phá hỏng đồ của cô

- "Thì đưa đây tôi sửa lại giúp em" anh chồm người tới muốn lấy lại cục rubik thì cô lại nhanh tay hơn lấy nó bỏ vào trong cặp kéo khóa cẩn thận rồi ôm chiếc cặp vào mình như báu vật làm cho tay của anh giằng giằng không trung rồi lại thực xuống.

Cô vừa ôm cặp vừa chề môi le lưỡi lêu lêu anh. Hành động đáng yêu này khiến tim anh chợt lệch đi một nhịp. Thấy tim mình hơi kì quái anh vội vàng lên tiếng tránh sang chuyện khác hòng làm phân tán lực chú ý của cô.

Chờ nha, chờ nha!!! Chương tiếp theo sẽ nhanh ra thôi!!!! Cảm ơn mọi người đang và đã và sắp đọc truyện của mình nha!!!

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Trò chuyện trên xe(2)

Con số 0 chợt khê hiện lên trên cột đèn màu đỏ. Anh đạp chân ga và cho xe lăn bánh

- "Em tên gì" Anh lảng sang chuyện khác và hỏi tên của cô

- "Vây chú tên gì?" Cô không trả lời mà còn giương miệng lên hỏi ngược lại

- "Là tôi hỏi trước mà"

- "Không chịu, lỡ cháu nói ra tên cháu mà chú lại nuốt lời không nói thì sao??" Cô bướng bỉnh lên tiếng

- "Không phải chỉ là một cái tên thôi sao, em vì sao lại không tin tưởng tôi như vậy???. Được rồi tôi tên là Phong, tên đầy đủ của tôi là Lâm Minh Phong. Ok đến em."

- "Phải gọi là cháu chứ sao cứ gọi là em hoài" cô cắn nhằn lên tiếng chinh đón lại anh không quan tâm đến cái tên của anh là gì

- "Được rồi nể tình chú chở cháu về nhà nên cháu không ngại nói tên cho chú biết. Cháu tên Uyên Mặc, họ Trương. Tên đầy đủ là Trương Uyên Mặc. Thế nào tên cháu rất đẹp a!!!" Cô tự tin giới thiệu tên của mình

- "Uyên Mặc, Trương Uyên Mặc cũng hay nhưng nếu là Trương Mặc Uyên thì sẽ hay hơn." Anh nhận xét về cái tên của cô

- "Thì vốn dĩ tên của cháu là Trương.à Tên của cháu là Trương Uyên Mặc đó thì sao. Nếu xấu thì đừng nhớ nữa. Ai bảo người ta nói tên rồi lại chê bai. Không thêm nói chuyện nữa." Nói xong cô nhóc thờ phào nhẹ nhõm cũng may là không nói ra tên thật nếu không là tiêu đời. Cô vội giật dỗi quay đầu ra chỗ khác

- "thôi thôi cho tôi xin lỗi. Tên của em rất đẹp, thật sự rất đẹp. Này đừng giận đừng giận nhé.Này đừng giận lần sau tôi sẽ dắt em đi ăn bánh ngọt được không, đừng giận mà" không hiểu sao cảm xúc của cô hay những hành động của cô cực kì ảnh hưởng đến anh. Thấy cô giận dỗi Anh vội vàng lên tiếng dụ dỗ và hứa hẹn sẽ cùng cô đi ăn bánh ngọt.

- "Hừ...Cháu Không phải là con nít nữa mà ăn bánh ngọt nếu như thay thế là kem lạnh thì được a!!!" Cô liếc dỗi anh một cái rồi lên tiếng đề nghị.

- "Được, được sẽ dắt em đi ăn kem, đừng giận nữa." Nói rồi anh đưa tay lên nhẹ nhàng xoa đầu cô cưng chiều. Thấy hành động con đầu của anh cô chu môi phồng má lên thể hiện sự đáng yêu của mình

- "Hứa nha, chú hứa nha" cô vui mừng cao giọng vịn lấy cánh tay của anh.

- "Được mà " Anh cười đáp lại hành động trẻ con này của cô.

@@Sẽ có chương mới sớm thôi. Hihi@@

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Tới nhà- Nụ hôn tạm biệt anh

Xe vẫn đang chạy với tốc độ bình thường của nó thì cô nhóc chợt la lên

- "Ui, ui chú ơi, dừng lại, dừng xe lại được rồi"

- "Hả, sao phải dừng ở đây???" Anh ngạc nhiên hỏi cô, chân cũng vừa nhanh nhẹn đạp phanh xe (là thắng xe á nha). Hồi xong anh mới biết là mình bị điên rồi mới đi hỏi cô cái câu đó.

- "Tôi nhà nên mới xuống xe, mà muốn xuống xe thì phải dừng xe. Sao chú lớn tuổi hơn cháu mà cả việc này cũng không biết á??? Chú bị ngốc à!!!" Cô giơ hai tay lên chống nạnh làm tư thế người lớn mà chất vấn anh mà dạy bảo anh. Chất vấn anh mấy câu cô còn giơ tay xoa đầu anh rồi còn cốc một cái vào đầu anh.

Biết hành động của mình có hơi lớn mật nên cô đã nhanh nhẹn chuồng lẹ. Mở cửa xe cô nhanh chân bước xuống và chạy một đoạn xa ra khỏi xe của anh.

Còn về phần anh vẫn khá bất ngờ với màn giả người lớn của cô nên anh vẫn giữ nguyên tư thế như trước.

Rồi từ xa xa cái bóng dáng nhỏ nhắn trong bộ đồng phục lại chạy về phía anh.

- "Cốc" "cốc" cô ra sức gõ lên cửa kính của xe.

- "Sao thế??? Chạy xa thế rồi sao còn quay lại. Không mệt à???" Anh bất giác nở nụ cười sùng sình nhìn hỏi cô. Cô giơ cánh tay nhỏ bé của mình vẫy vẫy với anh ý bảo anh lại gần mình. Anh như thằng khờ ngây ngốc làm theo động tác của cô. Anh nhòm người ra về phía của cô, rồi còn nhích người sang vị trí cô người khi này chờ đợi cô lên tiếng.

- "Xích ra chút nữa đi chú..nhanh đi trời tối rồi(cái này là cố tình viết

Vậy ak, làm cho nhân vật chính thêm đáng yêu thôi a, mong mọi người đừng chấp nhất) " làm ra vẻ mặt gấp gáp cô hỏi thúc anh. Anh lại lần nữa làm theo ý cô nhích ra thêm tí nữa.

- "Được chưa" anh cất tiếng hỏi cô

- "Chú đúng thật là...thui để cháu vậy..." vừa dứt câu cô nhào người vào trong cửa xe và "chục" một cái thơm (Là hôn ak) vào má anh.

- "Coi như cảm ơn chú đưa cháu về a!!!" Cô bỏ chạy sau cái thơm vào má anh rồi còn nói vọng lại câu khi đã chạy xa xe anh cả một đoạn đường.

@@Sắp đi học rồi nên việc ra chương mới của mình sẽ không còn đều đặn mỗi ngày nữa. Nên mình sẽ tranh thủ viết chương mới vào ngày thứ 6,7 và chủ nhật nha. Mong mọi người thông cảm giúp mình nha!!!(cúi đầu cảm ơn)

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Bị ức hiếp

Cái bóng nhỏ nhắn kia dần dần khuất lặn sau khúc cua.

Một phút hai phút ba phút...nhiều phút sau kể từ khi cô bé chạy đi anh vẫn ngồi ngây ngốc, thờ thẩn. Bất giác anh đưa đôi tay lên chạm vào má mình tự

mỉm cười với chính mình.

- "Thích" anh vừa nói vừa cười như một đứa trẻ được cho kẹo vậy. Bỗng dưng có người gọi đến, sau khi nói chuyện với một ai đó qua điện thoại anh lại đạp chân ga và cho xe rời đi.

Hôm nay là một ngày mát mẻ, trong lúc đang lái xe đến bản doanh anh chợt thấy bên đường có một đám đông đứng vây quanh. Nheo mắt nhìn kĩ lại một lần nữa anh chợt thấy một bóng dáng thân quen đang bị dồn vào chính giữa vòng tròn.

- "Không phải là nhóc con của mình sao???" Anh nghi vấn trong đầu, cái dáng ngốc nghếch nhưng đáng yêu khiến tim anh lỡ một nhịp kia chính là cô chứ không sai vào đâu được. Anh tự giạt mình với suy nghĩ của bản thân cái gì mà nhóc con của mình anh đúng thật là.

Tấp xe vào lề, anh bước xuống và đi về phía đám đông

- "Con nhỏ này đã bảo là mày không được đi buổi ngoại khóa này rồi mà" một đứa con gái trông có vẻ là chị cả trong đàn lên tiếng

- "Đây là trường tổ chức mà, ở đó có rất nhiều hoa đẹp, mấy cậu là ai mà không cho tôi đi chứ???" Hai tay kéo lấy dây ba lô nhỏ giọng lên tiếng phản bác, về đoạn cuối của câu nói mấy người là ai thì cô chỉ lăm lăm trong miệng. Cô biết chứ biết bọn họ là một băng nhóm chuyên đi bắt nạt bạn bè ăn hiếp những kẻ yếu bé hơn mình hay chống đối và đắc tội với họ. Nhưng cô có làm ảnh hưởng họ đâu

- "Mày mới nói gì đó con kia thử nói lại xem" một đứa khác trong đám lên tiếng. Cái miệng của cô ta nói còn cái tay của cô ta thì đưa đến bên hai bím tóc to đùng của cô nhóc mà phá rối làm cho nó bủ xù khiến cho cô trông đã xấu xí lại càng thêm xấu xí.

Nhìn thấy hình tượng của cô bây giờ cả bọn cùng nhau cười ồ lên

- "Thế nào chúng mày nhìn xem nó đẹp không???"

- "Đẹp rất đẹp hahaha..."

- "Nào để xem trong cặp mày có gì, nghe đồn mày chăm lắm, giỏi lắm, giỏi nên cả anh Hùng của tao còn tỏ tình tặng quà cho mày, nói cho mày biết tốt nhất là đừng động vào đồ của tao nếu không thì mày không yên đâu" bà chị đầu đàn lớn giọng uy hiếp. Tay của bà thì giựt lấy cái ba lô của cô mà lục lọi

- "Này trả đây đồ của tôi, này đó là sách của tôi không được lấy" cô la lên khi thấy quyển sách vừa mua của mình bị lấy đi.

- "Im ngay cho tao" đi đến gần cô nhóc à chị cả giơ quyển sách lên, lật ra trang đầu tiên có ghi hai chữ to đùng KHÁNH HÙNG " Mày nói sách này là của mày vậy tại sao lại có trên anh ấy ở đây, mày lớn gan lắm dám lấy sách của anh ấy được coi như hôm nay tao thay trời hành đạo thay cả ba má mày dạy mày, đúng thật là chắc ba má nào thì con cái đây mày thế này thì ba má mày cũng thuộc dạng cao siêu cỡ nào rồi" cô ta nói ngữ khí càng ngày càng quá mức khiến cho một cô ngốc như cô còn cảm thấy mình bị sỉ nhục

- "Cha mẹ của tôi là người tốt là NGƯỜI TỐT, cậu nghe chưa" cô hét vào mặt của à đàn chị khi thấy cô ta nói động đến cha mẹ của cô

- "Còn nữa cậu vừa thôi, sách này là của tôi, là tiền tôi đã để dành mà mua được, không phải là sách của cậu ta, tên của cậu ta là do cậu ta đã tự ý ghi vào nếu nói đến việc lấy cắp thì cậu ta mới là người giựt sách của rồi chạy"

- "Mày..ý Mày nói là anh Hùng có ý làm như vậy, ý mày nói là anh Hùng là để ý mày...Mày..tao sẽ không tha cho mày CON QUỶ"

Vừa dứt lời cô giơ tay lên tát vào cô nhóc và "AAAAaaaa"

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Chú đến

- "AAAAaaaa" tiếng hét thất thanh làm chấn động cả những cây lá bên đường.

Nhưng đó không phải là tiếng hét của cô nhóc mà là tiếng hét của à chị cả

- "Buông..Buông ra..." à đau đến chảy mồ hôi hột lên tiếng đề nghị người phía sau buông tay. Cả bọn tròn mắt nhìn kĩ con người trước mặt trông anh tuấn đến lạ thường.

- "Anh mau..mau buông tay đại tỷ của tôi ra, nếu không...nếu không thì đừng trách tại này" một con nhỏ tóc đỏ lên tiếng đe dọa anh tuy nhiên bị thần thái của anh làm cho hơi run sợ.

Hai bên nhìn nhau, anh nhìn chúng bằng ánh mắt giễu cợt nhưng không thiếu sự sắc lạnh bọn chúng lại nhìn anh bằng cặp mắt hồng hách có phần kiêu dè. Chúng nghĩ đây hẳn là người không tầm thường nhưng dù gì bọn chúng cũng đông hơn nên chắc sẽ không sao nên ra về "ta đây" mà hất mặt về phía anh.

Trong lúc tình hình bên ngoài đang gây căng thẳng thì cô nhóc của chúng ta từ từ hí mở đôi mắt xoa tròn của mình ra xem rốt cuộc là thế nào mà chờ hoài vẫn không cảm thấy cái tát của người kia đánh xuống mặt mình.

Vốn dĩ lúc này khi ả đàn chị giơ tay lên thì cô đã nhắm mắt lại để chịu cái tát kia nhưng chờ hoài không thấy nên cô mới hí mắt xem thử có chuyện gì nhưng không ngờ cô lại nhìn thấy chủ nhà, chủ còn đang bê tay của cô bạn đối diện mình

- "A, chú...hihi" cô bất giác mỉm cười khi nhìn thấy anh.

Cô lại cười, anh lại ngây ngốc "thấy anh nhóc vui vậy sao???" Anh thầm hỏi trong lòng. Ahh đã thật sự chấn động vì nụ cười của cô nhưng đại sự vẫn quan trọng hơn. Anh lườm cô nhóc khẽ gắt lên nhưng thật chất cái gắt của anh ngay cả một đám ngu dần bên cạnh cũng nhận ra đây là sự cưng chiều yêu thương

- "Còn cười??? Qua đây" anh hất mặt bảo cô đứng ra phía sau mình

- "Được rồi đến liền, tự nhiên gắt với người ta hà, giận luôn cho biết" cô lầm nhảm trong miệng nhưng anh nghe được tất cả cũng chỉ biết lắc đầu với cái đầu ngu ngơ của cô không phân biệt được đâu là thật đâu là giả.

- Anh buông tay tôi ra đi...đau quá" lúc này ả chị cả mới lên tiếng lần nữa. Đồng thời trong lúc đó tay áo của anh có người giật nhẹ.

Anh quay đầu lại nhìn con nhóc đang đứng nấp sau lưng anh chỉ chừa có đôi mắt ra nhìn anh cầu cứu

- Chuyện gì???"Anh ôn nhu lên tiếng

Cô nhóc không trả lời chỉ nhìn chằm chằm vào cái tay còn lại của bà đàn chị. Nhìn theo ánh mắt của cô ai cũng nhận ra đó là quyền sách mới vừa này có ghi chữ "KHÁNH HÙNG". Anh xòe tay với người đối diện, vì biết điều nên ả đã giao sách ra.

Cầm sách trên tay cô hí hửng cười, thấy vậy anh cũng thôi giữ lấy tay của người đối diện. Xoa đầu cô nhóc rồi dắt tay cô đi về phía chiếc xe đang đậu. Anh đi trong hiện ngang không may may xem bộ người đang đứng bất động ở phía sau có từng tồn tại hay không.

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Làm bản áo của chú

Dường như bọn người ở phía sau không cam tâm bị thua như thế dù gì anh cũng chỉ đơn thân độc mã họ cần gì phải sợ. Nghĩ thế một tên con trai nhào tới từ phía sau định tấn công vào anh và....."phịch".... cái kết cục của kẻ đánh lên là đây.

Vốn dĩ anh định bỏ qua cho bọn chúng vì nhóc con của anh không có tổn thất gì không ngờ bọn họ không thức thời đánh lên anh, thế là anh không có dùng bạo lực à nha chỉ là anh tự vệ thôi!!!!

Sau khi xoay người đá tên kia một cái anh thuận bắt lấy người cô nhóc vào trong người mình để giúp cô tránh đòn của ả đàn chị.

- "Ui..." đang đi bình thường tự nhiên bị người khác túm lấy cô giật mình khẽ la lên. Vô tình làm cho ly sữa cầm trên tay đổ về phía của mình rồi còn lan rộng sang áo của anh

- "Chú...." biết mình có lỗi cô rụt rè gọi anh

- "Em thật là sao...." chưa nói hết câu thì anh có điện thoại. Nhìn cái tên nổi trên màn hình anh cười đến quỷ mị không khỏi khiến cho bọn họ teo lại

- "Hậu Đen sao cậu lại gọi vào lúc này chứ" anh nhàng hạ phui một ít sữa vương lại trên áo.

Không biết người nên kia nói gì chỉ nghe anh đáp

- "Dời lại 30 phút, tôi sẽ tới ngay" anh tắt điện thoại hài lòng với cảnh tượng trước mắt một đám người đua nhau bỏ chạy.

- "Chú...." Cô nhóc giật nhẹ tay áo anh

- "Thế nào" anh khoanh tay đứng nhìn cô trông bộ dạng còn lồi thối lết thết hơn cả anh

- "Thôi, được rồi rồi cũng không có ăn em" anh cười xoa cái đầu rối loạn của cô. Đúng là không thể mạnh tay trừng phạt cô được mà.

Anh dắt cô lên xe rồi cho xe chạy với tốc độ tối đa. Mà cô cũng hay thật xe chạy thế mà cũng không tỏ vẻ sợ hãi gì cả. Anh thắng xe lại ở một ngôi nhà trông rất hiện đại và phong cách.

- "Áo..Áo Chú không sao chứ" cô hỏi anh khi cả hai đang đi xuống một cái hầm

- "Em là đang lo cho tôi hay là áo của tôi" anh liếc mắt nhìn cô. Nếu cô dám trả lời là lo cho cái áo thì anh chắc chắn sẽ trừng phạt cô.

- "Cả hai..Nhưng Chú thì nhiều hơn." Cô lí nhí trong miệng. Nhận Được câu trả lời anh mỉm cười hài lòng.

- "Em đúng là thông minh"

- "Hihi..Chú đúng thật là" cô khoái chí cười tươi.

- "Đến rồi em ở đây chờ tôi" anh ấn cô ngồi xuống ghế sofa, sau đó đi vào phòng đối diện

- "A, chú muốn đi đâu"

Anh không nói chỉ dang hai tay ra để lộ chỗ bị dính sữa về phía cô

- "À, chú thay áo" cô gật gù đồng ý với anh. Sau đó lại ngồi ngoan ngoãn như lời của anh.

- "Chú đi nhanh đi, không phải là bảo cái gì 30 phút sao" cô lên tiếng nhắc nhở anh. Anh quay người đi vào trong để lại cô một mình ngồi ở đó.

Thay đồ xong anh bước ra tiến về phía cô.

Chưa để anh đi đến gần cô, cô đã vội vàng chạy về phía anh, cũng dang hai tay giống anh khi nãy đôi mắt to tròn nhìn anh.

Anh nhúm mày nhìn cô cũng chẳng cô là đang muốn gì. Thấy sự chập chạp của anh, cô trề môi ra giải thích

- "Áo của cháu cũng dính phải sữa nha"

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Ba lô nữ sinh

Sau khi đưa cho cô chiếc áo sơ mi của mình anh vội vàng lấy xe phóng đi. Trước khi đi còn không quên nhắc nhở

- "Ở đây, khi nào tôi về mới được đi"

- "Vâng" cô ngoan ngoãn trả lời

Nằm dài trên ghế sofa cô chán nản

- "Khi nào chú vội về chứ, chán quá đi" cô vừa để quyển sách sang một bên avừa tung đập tự do vào thành ghế sofa làm lộ cặp đùi thon thả trắng trẻo của mình ra bên ngoài.

- "Cậu có định tới nay đi không" bỗng từ phía ngoài cửa vang lên tiếng nói của một nhóm người lạ. Do sợ hãi nên cô đã chạy đi tìm chỗ ẩn thân.

Cánh cửa phòng mở ra xuất hiện ba chàng trai phong mạo như họa bước vào.

- "Tôi không biết, nếu như hai tên kia cũng đi thì tôi đi" người con trai đầu tiên lên tiếng

- "Hình như hôm nay hai cậu ta đến công ty có việc. Khi này tôi gọi tên Hậu cậu ta bảo khoảng 30 phút nữa sẽ tới đây" người thứ hai lên tiếng

- "Khanh, Vỹ, các cậu nhìn xem đây là cái gì mà nữ sinh hay mang sao???" Người con trai thứ ba tên là Khang lên tiếng.

- "Cái đó gọi là ba lô ấy" Vỹ cười lên tiếng

- "Ừ, thì là ba lô nhưng sao nó lại ở đây??? Có người đưa phụ nữ về sao??? Lại còn là học sinh đây, đang học lớp 11." Khanh cầm lấy vài quyển sách giáo khoa trong ba lô lên xem

- "Nhưng ở đây đâu có ai???" Thấy lạ Vũ chồm người lên giật mấy cuốn sách từ tay Khanh. Nét chữ mềm mại tí ti chắc là một cô nhóc dễ thương, Vũ mỉm cười.

- "Hay chúng ta đi tìm thử xem. Tự nhiên tôi tò mò quá" Khang nói. Thế là cả ba chia nhau đi tìm kiếm khắp nơi. Mà về phía cô bên này đang nấp ở nơi rất thom và ẩm áp nha...

Khoảng 30 phút sau cánh cửa lại bật mở lần nữa. Lúc này anh và người tên Hậu kia bước vào. Nhìn khắp căn phòng anh chợt lên tiếng hỏi

- "Ngoài các cậu ra còn ai ở đây không???"

- "Ý cậu bảo là chủ nhân của cái ba lô này phải không" Khang một hồi giờ cao ba lô. Ba anh đã tìm rất lâu rồi mà chẳng thấy ai cả người cũng sắp mệt chết.

- "Em ấy đâu, sao ba lô còn để đây. Không phải là bị đánh chứ không chịu bỏ ba lô sao" Anh nhú mồm nói với chính mình

- "Chúng tôi tò mò nên cũng đi tìm mà chẳng thấy ai" Vũ lên tiếng anh đang rất mong được thấy chủ nhân của nét chữ này.

Trầm tư một lát, sau đó anh không nói gì nhú mồm trực tiếp mở cửa phòng đối diện, bốn anh chàng phía sau hiểu kì nên đã đi theo. Đến trước cửa tủ quần áo anh chợt giờ tay lên giật phát cái cửa ra và..... Một điều đang xảy ra khiến cả bốn tên phía sau há miệng

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Thương chú nhất

Tủ quần áo được mở ra hiện lên đó là một thân hình nhỏ nhắn trong chiếc áo sơ mi trắng rộng của nam giới làm lộ ra phần chân trắng nõn nà.

- "Tôi móc mất cậu đây" Phong lên tiếng đe dọa khi thấy cặp mắt sáng chói của Khang

- "Đề tôi đưa các cậu ấy ra ngoài, cậu đánh thức cô bé dậy đi" Hậu biết đều lên tiếng đẩy tụi bạn ra khỏi phòng

Đám bạn đã ra ngoài anh nhẹ nhàng bế cô ra từ trong tủ quần áo làm cho đôi chân của cô cọ sát và cánh tay màu đồng của anh tạo nên sự tương phản.

- "Chú..." Cô mèo nheo ôm lấy cổ anh

- "Ừ, sao không lên giường mà ngủ" anh cười dịu dàng đặt cô xuống giường bông mềm mại

- "Bên ngoài có người lạ nha, cháu sợ nên mới trốn" cô cười rồi dụi dụi mặt vào ngực anh

- "Là bạn tôi em không cần sợ, không được trốn vào tủ quần áo nghe không???" Anh xoa đầu nhắc nhở

- "Ồ trong đó có mùi của chú" cô ngây thơ đáp lại anh

- "Ừ. Ngủ nữa hay không???" Anh cưng chiều hỏi cô

- "Đói" không muốn ngủ nữa cô đói sắp chết rồi

- "Được, ra ngoài"

Sau khi giúp cô rửa mặt còn mình thì thay một bộ quần áo thoải mái hơn anh và cô bước ra ngoài. Bên ngoài bốn con người tám con mắt đang nhìn chăm chăm vào họ nói đúng hơn là đang nhìn vào cô.

- "Cặp này là của em sao???" Vũ hỏi cô

- "Em tên gì thế???" Khanh cũng hỏi

- "Cô bé là người hồi sáng sao???" Hậu cũng hỏi

- "Em sao lại mặc áo của Phong thế" và có lẽ không riêng gì ba người kia Khang cũng lên tiếng hỏi

Không có một sự đáp trả nào từ cô mà chỉ thấy cái bóng nhỏ nhắn của cô chạy ra phía sau của anh, nấp ở

sau lưng hai tay vịn lấy hông của anh khẽ gọi

"Chú...."

Anh trừng mắt nhìn bốn người trước mặt khiến họ im lặng.

"Hậu, túi đồ khi nãy của tôi" anh lên tiếng vừa thuận tay kéo cô ra về phía chiếc ghế sofa đơn ở phía ngoài ầu cô ngồi xuống.

"À đây" Hậu cầm lấy túi đồ đưa cho anh

"Cho em" anh cầm thứ gì đó dày cộm đưa cho cô

"A, thích quá thương chú nhất" cô hét ầm lên như đứa trẻ lên năm được áo mới

"Ừ, ăn gì tôi gọi giúp em" anh cười như nắng mai rọi sáng

"Ăn gì miễn no là được rồi" Cô không lựa chọn mà nói bừa

"Được vậy tôi gọi, các cậu ăn gì cũng gọi đi" bây giờ anh mới để ý tới đám bạn ở phía sau đang trợn mắt nhìn mình.

"À chúng tôi cũng ăn cơm đây" Khanh lên tiếng trong khi đôi mắt vẫn trần trụi nhìn cô nhóc..@.@..

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chú tên là Phong à????

Lúc này mọi người đang rất im lặng tập trung ăn cơm

"Chú, lòng trắng trứng ăn rất bổ nha" tay cô tách lòng trắng ra với lòng đỏ rồi bỏ vào phần cơm của anh.

Với sự tự tiện của cô bốn con người kia chỉ nuốt nước bọt trợn mắt nhìn biểu hiện tiếp theo của anh

"Không được bỏ, phải ăn" anh nhíu mày nhìn cô

"Người ta không biết ăn mà" cô khẽ nói trong miệng

"Ăn hết đây" anh tách lòng đỏ của mình ra bỏ vào đĩa của cô còn mình thì ngồi gặm cái lòng trắng

"Khanh, tắt tôi một cái xem" Khang đẩy người về phía Khanh

"Hay cậu đánh tôi trước đi" Khanh quay về phía Khang

"Hay để tôi đánh cả hai cho" Hậu bẽ tay. Mặc dù anh cũng rất ngạc nhiên trước hành động của Phong như vẫn bình tĩnh ngồi xem việc tiếp theo

"Phong à cậu có thói quen ăn chung đồ với người khác khi nào vậy???" Vẫn là Vỹ trầm tĩnh cười hỏi Phong

"Không có" anh vẫn ngồi ăn

"Chú tên Phong à???" Cô bất ngờ lên tiếng hỏi khiến Vỹ hơi bất ngờ

"Em không biết cậu ta tên gì mà vẫn đi theo sao???" Vỹ hỏi cô

"Biết nhà là được rồi!!Hình như lúc trước lúc chú có nói tên mà tôi quên rồi" Cô không thèm nhìn Vỹ tiếp tục cúi đầu ăn

"Em đúng thật là. Phong cậu..." Vỹ định hỏi tiếp như bị Phong ngắt lời

"Con bé không phải là người khác" một câu nói không rõ ràng khiến đám người trước mặt khó hiểu. Định nói tiếp như lại thôi vì Vỹ biết bây giờ cậu bạn của mình không quan tâm đến mình.

- "Ok. Ăn thôi không nói nữa" Hậu lên tiếng ngăn chặn núi lửa ngầm

- "Phong..." Một giọng nói non nớt vang lên

- "Gọi lại" anh lên tiếng

- "Phong"

- "Lần nữa"

- "Phong"

- "Lại một lần"

- "CHÚ...." Cô hét lên

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Xem mắt

Lâu rồi không gặp cô tự nhiên anh thấy nhớ sao sao ấy. Từ hôm ăn cơm cùng cô đến nay cũng đã 1 tuần rồi anh không hiểu sao mà như cứ thông ngừng nhớ đến lúc cô gọi tên mình. Một chữ "Phong" từ miệng của cô làm anh thấy vui vẻ và ấm cả lòng.

- "Phong, ăn cơm đi con sao ngồi ngây ngốc thế" Thấy anh thần thờ mẹ vội vàng nhắc nhở

- "Vâng, con ăn đây" mẹ làm anh giật cả mình

- "Phong à, hôm nay con nhớ đến sớm, đừng để gia đình người ta chờ" Ba anh lên tiếng dặn dò

- "Con không muốn bị sắp đặt" anh lạnh lùng lên tiếng. Vốn dĩ từ nhỏ ông ấy lúc nào cũng nghiêm khắc với anh chưa bao giờ ông ấy cười với anh dù chỉ một lần vì thể tình cảm mà anh dành cho ông chỉ vồn vện là con số không.

- "Phong à bà con rất mong vào chuyện này" mẹ anh lên tiếng khuyên giải bà vốn từ lâu đã nhận ra tâm ý của con trai

- "Con chỉ đi gặp còn việc đồng ý thì chưa biết" nhắc đến bà là lòng anh lại ảm áp

- "Nếu không chấp nhận thì khỏi cần vào nhà, cũng đừng gọi tôi là ba" ba anh sắc lạnh đe dọa

- "Kìa, anh..." mẹ anh kéo tay ba

Anh buông đũa bước ra khỏi bàn ăn đi về phía cửa chính

- "Nếu đó là điều ba muốn, con có người thương rồi" anh nói vọng lại khi đã bước ra khỏi ngôi biệt thự

- "Mặc Uyên à, hôm nay đi xem mắt nha con, ăn mặc cho đẹp vào nhá!!" Bà nội cô yêu chiều lên tiếng

- "Cho con mặc như bình thường đi mà" cô nũng nịu năn nỉ

- "Không được đâu, nhà người ta cũng danh giá đẳng hoàng đấy con. Nào ngoan ngoãn thay đồ đi con" lần này là bà ngoại nhắc nhở

- "Cái này con không có biết mặc mà. Đi mà ông nội ông ngoại ba mẹ....." Cô ôm tay ông nội lắc qua lắc lại

- "Không được" cả nhà đồng thanh như nhau

- "Anh hai...."

- "Con thấy hay..." Anh hai cô định bênh vực cô thì

- "Con im" cả nhà ngắt lời anh

- "Con..."

- "Con mặc là được chứ gì" cô giật dỗi dậm chân đi lên lầu

- "Cả nhà thấy vậy có ổn không???" Anh ba cô e ngại hỏi

- "Ta nghĩ con bé ngay cả xem mắt là gì còn chưa biết nữa" ông ngoại lên tiếng

- "Ồn thôi mà, gia đình chúng ta có giao tình rất tốt, cậu ấy cũng rất vừa ý ta. Nào mẹ nó lên xem thế nào rồi" ba cô bảo mẹ cô lên xem tình hình của cô

- "Con xuống luôn rồi..." Cô bước xuống trong chiếc váy trắng và mái tóc dài xỏa bung ra.

- "Ồ...Ồ..."

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Đối tượng xem mắt

Tối chỗ hẹn gặp cả hai gia đình đều rất hưng phấn chỉ có mỗi hai nhân vật chính của ta là nghiêm mặt.

- Cô ta còn bắt mình chờ bao lâu " anh cau gắt lên tiếng

- "Họ bảo đã tới rồi, con đừng vội người ta là con gái đi đứng phải từ từ đâu phải như con chạy một cái là xong" mẹ anh cười dịu dàng nói

- "Con mới không vội để gặp cô ta, con gái thì sao, mặc váy, đầm làm gì quần jean áo sơ mi chẳng phải dễ thương hơn sao" bất chợt trong đầu hiện lên hình ảnh gặp cô lần đầu khiến anh mỉm cười

- "Sao con lại nói thế chứ con gái ra đường phải ăn diện...mà sao con lại cười???" Mẹ anh thắc mắc, thẳng con của bà vốn trời sinh lạnh lùng vô tâm y chan ba nó nếu không phải là người yêu thương thì sẽ chẳng bao giờ để tâm tới dù chỉ một lần mà tự dưng hôm nay lại cười một mình

- "Không có gì đâu chỉ là đang nghĩ đến một người" anh trả lời

- "Là người nào, ai mà lại làm." lời nói của bà chưa nói hết thì cửa phòng bật mở

- "Tôi đến rồi đây xin lỗi vì đã trễ" một người phụ nữ trung niên bước vào, dù đã qua đi cái thanh xuân nhưng trông bà vẫn mặn mà quyến rũ. Theo sau bà là một cô gái với chiếc đầm trắng và mái tóc dài chấm lưng.

- "À, cũng không có gì, nào mời chị và cháu ngồi. Phong đây là cô Hạnh và con gái cô ấy" mẹ anh huýt tay anh

- "Vâng chào cô, chào...." Anh cứng họng khi thấy người ở đối diện

- "Chú..." Cô thò thè gọi

- "Hai đứa quen nhau "???" Mẹ cô ngạc nhiên hỏi

- "Con quen em nó sao Phong" mẹ anh hỏi anh

- "Dạ vâng có nói chuyện vài lần, chào em, mọi người ngồi xuống gọi món đi chứ" anh nở một cười xã giao và lấy lại thái độ bình thường

- "Được chúng ta gọi món" mẹ cô lên tiếng

Thứ ăn được dọn lên mọi người cùng nhau vừa ăn vừa nói cười vui vẻ

- "Con bé tên là Mặc Uyên đó con, còn đây là con trai bác tên Phong, hai đứa quen nhau rồi bác cũng không cần nói nhiều" đang ăn mẹ ăn mở lời

- "Mặc Uyên sao???" Anh nhú mày thật chặt nhìn cô. Cô không nói gì chỉ cúi mặt nhìn vào đôi tay đang run của mình. Cô nói dối chứ không biết chứ có giận không....

- "Em ăn xong rồi chứ???" Anh hỏi cô

- "Vâng,xong rồi" cô buông đôi đũa đang ăn trả lời

- "Này con bé còn đang ăn mà, cháu cứ ăn tiếp đi đừng để ý đến nó" mẹ anh lườm anh

- "Con chỉ muốn dắt em ấy đi dạo vài vòng nếu mẹ nói vậy..."

- "À, được cháu nhà tôi ăn vậy chắc đã no rồi chị cứ để chúng nó đi cùng với nhau" mẹ cô vội lên tiếng bà rất vừa lòng với anh nên cũng mong rằng con gái bà và cậu ấy có thể nên đôi

- "Vậy cháu xin phép dắt em ấy đi" anh đứng dậy đi vòng đến chỗ của cô nắm lấy tay cô rồi cả hai người nhanh bước ra ngoài trong sự mừng rỡ của quý bà phụ huynh.

Ra khỏi nhà hàng anh nhét cô vào xe của mình rồi cho xe phóng đi mà không nói lời nào

- "Chú..." Cô khẽ gọi khi anh đang lái xe. Nghe thấy tiếng cô anh chỉ quay qua nhìn mà không nói gì

- "Có thể về nhà thay đồ không, mặc đồ này khó chịu" giọng nói của cô nhỏ dần xuống giống như nếu nói lớn quá không gian trong xe sẽ bị nổ vậy.

"Keét" tiếng phanh xe dừng đột ngột làm mọi người chú ý.

- "A" do mất đà nên cô dúi đầu về phía trước xém chút nữa là đầu đã va chạm với vật cứng cũng may thay đã có một bàn tay chặn ngang trước người cô khiến cô tránh đi được sự cố.

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Phong đừng có giận Uyên nha!!!!

Một nam một nữ một cao to vạm vỡ một nhỏ bé đáng yêu đi vào khu mua sắm khiến mọi người đều chú ý

- "Nhanh đi" anh hồi thúc khi thấy cô đang rất cách xa mình.

- "Chú..." Cô vẫy tay với anh chủ ý muốn gọi anh đến bên cô

Anh đi đến bên cô, cô thì thầm gì đó vào tai anh khiến anh nhúm mày

- "Ồ đây thì không được, chờ một chút nữa" anh nói với cô và tiếp tục kéo tay cô đi về phía trước

- "Đau lắm, cháu đi hết được rồi" cô vẫn đi theo anh nhưng từng bước từng bước đi của cô càng nặng nề

Thấy cô như vậy anh đành hết cách bế cô lên

- "A" cô hơi bất ngờ trước hành động của anh nên giật mình la lên

- "Chú ơi ở đây rất đông người nha" cô nói vào tai anh, do khoảng cách quá gần khiến tai anh đỏ lên

Đến shop thời trang anh để cô tự do chọn một bộ quần áo thoải mái nhất rồi để tự cô đi thay sau thì đó phải ngồi ở ghế chờ anh không được đi đâu.

Một lúc sau anh không biết từ nơi nào đi vào trên tay còn cầm một đôi giày thể thao màu trắng trông cũng nhỏ nhắn như cái chân của cô

- "Đưa chân ra"

- "Ồ"

Anh ngồi xuống cẩn thận mở đôi giày cao gót của cô ra. Đôi chân trần trắng mịn của cô đầy những vết màu đỏ, có chỗ còn rướm máu khiến. Nhưng như những chỗ đó rất đau khiến cô rung rung nước mắt còn tay thì bầu vào cổ áo của anh. Thấy thế anh thật nhẹ nhàng mang giày vào chân cô. Đôi giày này dường như là để dành cho mỗi cô vậy trông nó rất đẹp khi đi vào chân cô

- "Đi được không???" Giọng nói có chút dịu dàng hơn khi nãy nhưng vẫn còn lạnh nhạt

- "Chú..." Cô giật nhẹ cổ áo anh khẽ gọi. Thấy anh ngoảnh mặt đi nơi khác không thèm nhìn đến cô tim cô tự nhiên nhói lên, giọng nói có phần nghẹn ngào lần nữa lên tiếng

- "Phong... Uyên sai rồi..huhu" Cô đôi cách xưng hô với anh, rồi cứ thế chưa nơi hết câu cô đã òa khóc

- "Không được khóc, tôi cũng không có làm gì em" anh vội ôm cô vào lòng vỗ về tự nhiên thấy cô khóc anh lại chặn lòng lên tiếng dỗ dành

- "Phong..hức..giận...hức..hức..giận Uyên...Uyên..xin..xin..hức..lỗi" Cô nghẹn ngào ôm lấy hông anh mà khóc.

Cô cứ thế khóc hoài mà không chịu nín khiến anh bất lực chẳng biết làm gì ngoài việc bế cô ra xe.

- "Đúng là con nín" anh lắc đầu lên tiếng

- "Uyên lớn rồi, tại Phong giận nên Uyên mới khóc chứ bộ" cô dụi đầu vào ngực anh khẽ nói

- "Không phải tên Uyên Mặc à???" Anh lồi chuyện cũ ra nói

- "Phong, Uyên sai rồi mà..Phong đừng có giận nha" cô nói xong còn vịn lấy cổ anh nhóm người lên hôn anh má một cái khiến mọi người trong khu mua sắm trầm trồ.

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Uyên đi theo chú

Ra khỏi khu mua sắm anh cẩn thận đặt cô vào trong xe và cài dây an toàn cho cô. Khi đã xong xuôi mọi chuyện anh định trở về vị trí lái xe thì bàn tay anh có người chọt nắm lại

- "Phong cười" đôi mắt ngập nước nhìn anh làm tim anh như tan chảy

- "Không có chuyện gì làm sao mà cười" anh vỗ đầu cô rồi trở về chỗ ngồi của mình cho xe lăn bánh

Xe lại lần nữa dừng lại trước một cửa hàng ăn vặt rất lớn.

Bước xuống xe anh đi vòng qua mở cửa cho cô và rồi cả hai còn sánh bước đi vào trong

- "Ăn gì" anh kéo ghế cho cô

- "Kem socola, vani, bánh gạo cay, pizza hải sản, bánh quy đá cay...." một danh sách dài được cô liệt kê khiến nhân viên bán hàng choáng ngợp

- "Lấy hết cho tôi những món ấy" anh lên tiếng nhắc nhở nam nhân viên bán hàng đang nhìn chăm chăm cô

- "À, vâng xin lỗi quý khách, chúng tôi sẽ làm ngay" bị nhắc nhở anh ta hoảng hốt đi vội đi vào trong, đầu vẫn còn nhớ đến người nữ khách hàng đó, ăn mặc quá đỗi bình thường như tựa như là thiên thần nhỏ bé vậy rất đáng yêu.

- "Em chải tóc lên đi đừng xoa nữa" anh lên tiếng yêu cầu cô

- "Uyên không có đồ để búi tóc lên, lúc sáng mẹ không cho mang theo" cô ỉu xiu nói

- "Giống...cái này sao???" Anh đưa đến trước mặt cô một cái dây buộc tóc. Cái này là anh đã mua khi nãy, gọi theo cái lúc trước của cô nên trông rất hợp.

- "A, ở đâu chú có vậy nha, còn đẹp hơn cái của anh Tuyên mua" cô nhận lấy dây buộc tóc từ anh trầm trồ so sánh

- "Anh Tuyên là ai" vừa ngắm cô búi tóc lên vừa hỏi

- "Là anh hai đó, anh hai rất thương Uyên" cô khoe với anh

- "Đeo thêm cái này vào đi, nãy giờ chắc sắp mù rồi" anh đưa thêm cho cô cái kính to đùng, vì không biết cô cận bao nhiêu độ nên anh mua loại kính làm mắt cho mắt giúp cô nhìn rõ hơn đôi chút

- "Uyên không có bị....À được, nãy giờ thấy không rõ gì hết" định nói là mình không có bị cận nhưng lại thôi.

- "Đồ ăn tới rồi kìa" anh gạt đầu đồng ý với hình ảnh của cô bây giờ

- "ăn thôi" cô cười cầm lấy muỗng xúc lấy kem của mình.

- "Từ từ thôi" anh mỉm cười với cô

- "Chú không ăn à" cô không gọi anh là Phong nữa mà lại gọi là chú

- "Uyên thích ăn kem lắm đấy nhưng mẹ bảo không cho, chú là người thứ hai cho Uyên ăn đấy" cô cười tí mắt thuận tay bỏ kem vào miệng

- "Tôi là người thứ hai vậy người thứ nhất là..." chữ "ai" còn chưa được nói ra thì điện thoại của anh có người gọi đến.

- "Tôi đi nghe điện thoại, em ngồi ở đây ăn và chờ tôi"

- "Vâng"

Khoảng năm phút sau anh trở lại thì mọi thứ bàn chỉ còn là những cái tô, đĩa và ly không khiến anh ngạc nhiên

- "Em là ăn hết cả phần của tôi"

- "Rất ngon nha" cô xoa cái bụng của mình

- "Ăn cũng xong rồi vậy đi theo tôi đến chỗ làm không, tôi có chút việc, nếu không thì..."

- "Đi, đi Uyên đi theo chú" cô cướp lấy lời anh rồi chạy qua ôm lấy cánh tay anh thật chặt

- "Được, vậy đi"

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Là vợ của tôi

Cô đi theo sau lưng anh, hai bàn tay nắm lấy nhau thật chặt

- "Chú ơi sao ở đây vắng quá vậy" cô hỏi anh khi mắt đang ngắm nhìn xung quanh

- "Đây là giờ tập luyện nên không ai qua lại đâu" anh cười trả lời cô

- "Vậy mình đi coi họ tập luyện đi" cô hưng phấn nói

- "Chắc họ sẽ đánh nhau, rồi bắn súng phải không???" Càng nói cô càng vui cười

- "Sao em biết, em không sợ à" anh yêu thương hỏi cô

- "Trước cái cổng to đằng kia có biểu tượng của quân đội mà" cô buông tay anh ra chỉ về phía cái cổng

- "Nói chuyện được rồi, không cần phải bỏ tay ra đâu" anh nhìn cô đầy sát khí, rồi lại thuận tay lấy cái bàn tay nhỏ bé đó bỏ vào trong lòng bàn tay to của mình

- "Chỉ là người ta quên thôi mà." cô bủi môi

- "Tôi đưa em đến văn phòng của mình, tôi đi làm chút việc về sẽ đưa em đi tham quan" anh dừng lại xoay người lại đối diện với cô và nói

- "Uyên không thể đi tham quan một mình sao??? Lần trước chú cũng đi làm chút việc mà đi cả ngày luôn báo hại Uyên phải ngủ quên trong tủ quần áo(sự kiện này xảy ra ở chương 18 hay 19 gì đó nha các bạn)" cô vừa nói vừa mắng mê mấy ngón tay thon dài của anh

- "Em là đang trách tôi đi lâu sao???" anh buồn cười nhìn cô, không biết từ khi nào mà cô nhóc này trở nên lớn mật đến thế

- "Không có, Uyên không có mà. Nha chú cho Uyên đi tham quan một mình đi, Uyên hứa sẽ đi gần ở chỗ này, nha nha chú" cô dùng đôi mắt cún con nhìn anh

- "ĐƯỢC, chỉ đi gần thôi, gần thôi đấy" anh hết cách với cô đành căn dặn cô đủ điều rồi mới cho đi

- "Wow ở đây rộng thật" cô khen ngợi khi quan sát xung quanh

- "NÀY, COI CHỪNG" bỗng từ xa có tiếng hét

Tiếng hét làm cô giật mình chột xoay người lại, trong mắt cô bây giờ là hình ảnh một quả bóng hướng về phía mình mà phi tới theo phản ứng cô lùi về phía sau một bước tạo đà bật nhảy lên cao thực hiện một cú đá 360° trên không làm quả bóng văng về phía ngược lại.

- "XOẢNG" một âm thanh chói tay vang lên khiến mọi người đều giật mình. Và sau đó là rất rất rất nhiều những cặp mắt hướng về phía cô.

- "Là ai to gan làm vỡ kính phòng chỉ huy trưởng???" Một giọng nói to vang lên khiến cô thiếu chút nữa là té ngã

- "Là vợ của tôi" lại có thêm một âm thanh không biết từ đâu vọng tới làm mọi người lạnh óc

Sau câu nói đó là một dáng người thân quen trong bộ quân phục bước ra ngoài tư thế ngang tàn khí phách....

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Rất đáng yêu

Một dáng người trong bộ quân phục bước ra làm cho mọi người co giật

- "Thiếu...Thiếu...tướng" mọi người lắp bắp gọi anh

- "Cả đội...nghiêm...hành lễ" vẫn là đội trưởng của đội lý trí đứng lên chỉ huy mọi người hành lễ

- "Chú..." trong khi mọi người đang đứng nghiêm trang để chào anh thì cô lại chạy tới bên cạnh anh ôm lấy cánh tay của anh làm mọi người sợ hãi. Từ trước đến giờ chỉ có một loại người được chạm vào thiếu tướng đó chính là người chết sao cô nhóc này lại to gan đến thế

- "Chẳng phải bảo là đi gần sao???" Anh liếc cô

- "Không có, Người ta đi rất gần mà" cô chu môi lên nói tuy nhiên giọng nói nhỏ xiu hà

- "Thu cái bộ dạng này của em lại" anh nghiêm túc nhìn cô

- "Uyên có làm gì đâu mà chú la Uyên" cô quay mặt đi nơi khác khuôn mặt ửng đỏ

- "Phong, cậu tiếc một cái gạt đầu, một cái phát tay với bọn họ à?" Ở đằng sau anh không hiểu từ khi nào xuất hiện một người

- "Cậu nói gì?" Anh khó hiểu hỏi người đó

Người đó không nói gì chỉ hất đầu về phía đám người đang đứng nghiêm chào anh

- "Mọi người vát và rồi" nói xong anh phát tay và kéo cô cùng rời đi

Phòng của chỉ huy trưởng

- "Phong cậu bồi thường cho tôi" tên kia hét lên như một người điên

- "Có bị thương không?" Anh cưỡi giày cô ra nâng chân cô mà xem xét

- "Kính của tôi là loại cường lực tốt nhất, giá một tấm cũng khoảng..."

- "Có đau không, ở chỗ này" Anh ấn vào một vết đỏ ở chân của cô

- "Sao không trả lời???" Anh ngược mắt lên nhìn cô

- "Không đau" Mặt cô ửng đỏ trả lời

- "Giận sao???" Anh hỏi

- "Là chú giận Uyên mới đúng!! Uyên thật không có làm gì sai mà" cô nói mà nước mắt sắp rơi. Không hiểu sao cô sợ bị chú giận đến vậy

[illegible]

- "Anh là ai sao lại đứng đây với cậu ấy???" Cậu bạn lên tiếng hỏi anh

- "A, đau..." Cô khẽ la lên bà nhìn anh bằng cặp mắt cầu cứu

- "Cậu, chưa đủ tư cách để nói chuyện với tôi đâu??? Vợ tôi mời anh tránh xa " Một câu nói ngắn gọn bắn thẳng vào mặt người đối diện. Anh nghiêng người nắm lấy tay cô và kéo về phía mình rồi cả hai cùng bước đi.

- "Tôi sẽ không để yên cho hai người đâu" mặt của người con trai phía sau xuất hiện vài tia máu

- "Ai nói Uyên là vợ của chú nha" Cô lên tiếng nói khi anh đang điều khiển xe

- "Thì tôi vừa mới nói đó" anh hết sức bình tĩnh nhìn cô mà lên tiếng

- "Mới không phải nha " Cô nói

- "Tại sao không???"

- "Uyên mới không phải là vợ của chú nha, chú như vậy là nói dối đó" cô ngay thơ nói, tay còn bận rộn khám phá những thiết bị trên xe của anh

- "Em sẽ là vợ của tôi sớm thôi" anh cười với cô và nói

- "Ai nói chứ, Uyên với chú chỉ mới có cái gì..Cái gì mà..à đúng rồi..Cái đó gọi là xem mắt, Uyên với chú chỉ mới có đi xem mắt cái gì đó thôi" cô quên trước quên sau nói với anh

- "Xem mắt rồi là phải cưới" anh khẳng định nói

- "A, không chịu, không chịu cưới đâu"

Cô nhăn mặt lớn tiếng phản đối

- "Tại sao??? Em.." lời muốn nói tự dưng bị nghẹn lại. Tại sao cô không muốn kết hôn với anh là tại anh không tốt, là tại cô ghét anh hay cô đã có người mình thích. Anh mong rằng cô sẽ trả lời vì sao cô không muốn kết hôn với anh nhưng anh lại sợ, sợ rằng cô sẽ trả lời rằng cô thích người khác rồi. Bao nhiêu suy nghĩ cứ dồn vào đầu khiến anh ngay cả thở dường như cũng quên mất....

- "Uyên muốn đi học, Uyên phải học cho tốt nghiệp mới thôi nha. Nếu lấy chồng thì sẽ phải nghỉ học nha....như vậy Uyên sẽ không chịu đâu" Câu trả lời của cô khiến anh xem chút nữa là buông cả tay lái

- "Tôi cho em đi học thì em sẽ đồng ý kết hôn chứ. Tôi sẽ không buộc em phải nghỉ học đâu" anh dịu ngọt lên tiếng dụ dỗ cô

- "Không biết nha. Lỡ sau này chứ..."

- "Tôi sẽ giữ lời không thất hứa" anh liếm ngón tay rồi đưa lên cao để thề với cô.

- "Ôi giờ..Chú trẻ con quá đi còn thề nữa" cô bật cười, chọc quê anh...

Sorry mấy you nha. Tại mình ra chương hơi chậm

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Hôn má

- "Em dám cười tôi sao???" Anh làm mặt dữ hỏi cô

- "Hihi..Không có nha, nhìn chú như vậy rất dễ thương đó" cô vừa nói hai tay vừa đưa ra bẹo má của anh khiến mặt anh biến dạng

- "Áng ư ừ ừ, e au ương a"(đáng yêu gì chứ, em mau buông ra)những âm thanh lạ kì phát ra từ miệng anh

- "Chú đang đọc thần chú của mụ phù thủy à...ha ha..vui quá..Chú đọc lại lần nữa đi...haha" Cô bỏ hai tay mình ra khỏi mặt anh ôm bụng mà cười

- "không biết nên chọn màu gì nên lấy đại thôi" anh giúp cô xoắn tay áo còn lại
- "Uyen cũng rất thích mặc áo màu trắng nha" khi thấy tay áo đã được xoắn xong hết cả, cô xoay người ngã ra giường rộng của anh
- "vậy tôi đưa em đi mua áo trắng nhá" anh cung chiều nói với cô, ngữ điệu có phần hơi trẻ con y hệt cô
- "Không cần đâu sau này Uyen mặc chung với chú là được rồi" cô lẩn người qua ôm lấy cái gối
- "HỦ.." Anh khó hiểu nhìn cô
- "Không phải là vợ chồng sẽ được ở chung sao,???" cô ngồi bật dậy hỏi anh
- "À... đúng thế nhưng sao em biết??" anh ngồi xuống cạnh cô
- "phim truyền hình nói thế mà. ÔI BUỒN NGỦ QUÁ ĐI...HỒIIIIII" cô mệt mỏi vươn người một cái
- "không được ngủ. trả lời tôi, em bảo là vợ chồng thì có thể mặc cùng đồ sao??" anh ngăn cản cô ngã người ra giường chuẩn bị ngủ
- "em thế là đã đồng ý lấy tôi sao" anh nhìn thẳng vào cô
- "không biết, Uyen muốn ngủ. mà nếu không lấy chú sẽ được sao??" cô hỏi ngược lại anh
- "tôi..." anh hơi bất ngờ vì cô, sao trông cô lúc này chẳng hề ngốc vậy
- "đi ngủ thôi" cô la lên khi thân hình bé nhỏ của mình đã nằm gọn trong chăn ấm
- "Sao em cứ thích ngủ thế??" Anh từ từ di chuyển lại gần cô
- "Chú tránh ra, xuống sofa mà nằm đi chứ??" Cô bực bội xua đuổi anh
- "Tại sao đây là giường tôi" anh bình tĩnh nói
- "Không được mẹ nói không cho người lạ ngủ cùng"
- "Nhưng tôi là chồng em đấy, phim truyền hình chắc chắn là có cảnh này" anh cười cười
- "Đúng là có nhưng mà...họ phải mặc váy(áo cưới đấy ạ) xong. Nào chú xuống chỗ khác ngủ đi" xua đuổi càng kịch liệt
- "Ai nói em ngốc chứ, thôi tôi xuống sofa ngồi vậy" anh nói không lại cô
- "Hihi" cô khoái chí cười rồi nhắm mắt lại ngủ....

Ngủ chưa được bao lâu cô lại cảm thấy chỗ kê bên dường như bị thùng xuống và cơ thể của mình thì hình như có cái tảng đá nào đó đang bao bọc...

- "Chú hư..." mơ màng cô càng vùi sâu mặt mình vào ngực anh

.....

Xin lỗi ghen mậy man tại đt mình có vấn đề nên đăng chương hơi chậm

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Con người hơi giả tạo

Một ngày mới lại bắt đầu, hôm nay nắng gió thuận hòa, mây xanh quang đãng. Một bóng dáng nhỏ bé trong bộ đồng phục học sinh tung tăng đi dạo trên phố.

- "Bạn thân ơi vui quá là vui bao ước mơ mình vẫn đi tìm chốt hôm nay đã khiến cho ước mơ không còn là xa xôi..." tiếng hát trong trẻo vang lên giữa con phố làm cho người qua lại không khỏi quay mình lại nhìn cô một lần

- "Em có chuyện vui hay sao mà vừa đi vừa hát như thế??" Một giọng nói lạ từ sau vọng tới khiến cô hơi giật mình

- "Anh là....???" Cô khó hiểu nhìn người trước mặt

- "Anh là Vỹ, đã từng gặp em một lần ở nhà của Phong, em còn nhớ chứ???" Anh mỉm cười nhìn cô, vốn dĩ là anh đang lái xe đến công ty của thằng bạn nhưng khi nhìn thấy bóng dáng cô vừa đi vừa hát anh lại không biết vì sao mình lại dừng xe mà bước xuống chào hỏi cùng cô

- "Oh ra là anh, mà anh đây còn chú đâu???" Tự nhiên nghe anh nhắc đến Phong cô lại thấy nhớ chú ấy quá bèn ngo xung quanh tìm kiếm

- "Cậu ta ở công ty, nếu em muốn anh đưa em đến đó, chịu không???" Nụ cười anh dịu dàng dưới nắng mai làm bao người say mê nhưng thật sự trong lòng anh là nỗi ghen tỵ, sao cô người quan tâm là Phong mà không phải là anh.

Cô nhún vai cười tươi

- "Vây làm phiền anh rồi,hìhì"

Và rồi là cô lên xe của Vỹ để cùng đến công ty của Phong. Ngồi trên xe cô im lặng nhìn về phía trước không hề môi dùng chỉ một lần, tay chân cũng không nghịch phá như ở xe của Phong. Không hiểu sao cô lại không thấy mấy là thiện cảm với người tên Vỹ này, nếu nói Chú của cô thường bắt nạt mình thì người này lại rất dịu dàng nhưng cô lại thích Chú hơn, có lẽ ở chú cô thấy được là một con người thật không chứ không phải là nét hơi giả tạo ở trên người người bên cạnh.

Tới công ty anh ta đưa cô lên phòng của Phong bằng thang máy riêng của chủ tịch nên không ai thấy được cô. Đứng trước cửa phòng cô vui vẻ đẩy cửa bước vào nhưng cảnh tượng trước mắt khiến cô mím môi im lặng, tên Vỹ kia cũng đứng bất động. Trên mặt đất là hai người đang nằm dài trên người toàn những vết thương thâm tím còn ở phía đối diện là một chiếc ghế ngồi quay lưng lại với họ, trong căn phòng vô cùng lớn dường như chỉ có sự im lặng tồn tại mà thôi

- "Cậu đến đây có việc gì sao Vỹ???" Mặt dù không quay lại nhưng Phong vẫn biết đó là Vỹ bởi vì ít ai có thể vào phòng anh, chỉ có bốn người bạn của anh mới đôi khi được tùy tiện ra vào nhưng hai tên kia đang nằm trên đất, một người đang im lặng ngự trên ghế sofa vậy đó chỉ có thể là Vỹ thôi...Anh xoay người lại đối diện với Vỹ và điều ngạc nhiên là

- "Chú... Sao lại đánh người a???" tiếng nói luôn hiện lên trong đầu anh lại vang vọng trong căn phòng. Vừa nói cô vừa chạy lại đỡ lấy người nằm trên sàn theo cô nhớ không lầm tên của họ là Khanh và Khang thì phải

Anh nhíu mày rậm khi nhìn thấy hành động và sự hiện diện của cô.

- "Dừng động người họ toàn là máu" anh kéo tay cô lại và nhìn Vỹ, cô ngốc này làm sao biết được công ty anh ở đâu chắc là do tên này mang đến

- "Hậu, Vỹ đưa hai người họ ra ngoài" Anh lạnh lùng lên tiếng

"Cạch..." tiếng đóng của vang lên ngăn cách hai không gian rộng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Tôi chỉ nghe lời vợ của mình thôi

"Sao em lại đến đây, nhớ tôi sao???" Đặt cô ngồi trên đùi mình anh nhẹ nhàng ngửi hương thơm trên tóc của cô

- "Đúng nha, Uyên rất nhớ chú" cô phụng phịu mắng mê bàn tay của anh

- "Thật sao, tôi có nên tin hay không đây" anh mỉm cười khê hôn lên đỉnh trán của cô ngốc

- "Chú..." thấy anh không nói chuyện mà chỉ tựa đầu vào người mình khê khép mắt, cô đưa bàn tay lên chạm vào tóc anh

- "Tôi không muốn đánh họ đâu, chỉ là họ có tội cần tôi xử lý thôi" anh giữ nguyên tư thế đó lên tiếng giải thích

- "Tay của chú đỏ lên cả rồi, không đau sao?"

- "Có sao??? Tôi không có cảm giác được là mình bị thương" anh ngẩng đầu lên nhìn vào tay của mình

- "Thấy tôi không dịu dàng, không ân cần, lại còn đánh người em nghĩ thế nào, có muốn ở cạnh tôi không???" Anh nhàng nhặt lên tiếng

- "Miễn chú vẫn là con người thật của chú thì Uyên vẫn muốn trò chuyện cùng chú nha. Uyên biết chú sẽ không tùy tiện đánh người khác mà?" Cô ngây thơ đáp khiến tim anh chột ầm ập

- "Chú, chú có thể không đánh họ nữa được không?? Đi mà đừng đánh họ nữa" cô ra sức làm nũng

- "Em lo lắng cho họ sao, tôi..."

- "Không có, tại người ta sợ tay chú bị thương thôi" cô bĩu môi

- "Vậy sao, cảm ơn em đã lo lắng, nhưng đáng tiếc tôi chỉ nghe lời vợ của mình" anh nổi hứng muốn trêu chọc cô

- "Hihi, cái đó tính sau nha chú" cô tinh nghịch làm mặt quỷ với anh rồi chạy nhanh ra cửa

- "Đúng là tiểu yêu nữ mà" anh nói rồi nở nụ cười yêu thương

Cửa phòng của chủ tịch khẽ mở ra nhưng chẳng có ai bước ra mà cũng chẳng có người bước vào chỉ thấy một cái đầu be bé lụp lụp

- "Nè các anh có muốn vào trong không" cô nhỏ giọng tinh nghịch nói

- "Chúng tôi sẽ không sao nữa chứ???" Khang với khuôn mặt đầy vết bầm lên tiếng

Cô dùng tay ra dấu Ok rồi còn nháy mắt với họ khiến cho bốn người họ thêm ngơ ngẩn

.....

- "Đau, cậu nhẹ tay chút. Ui da, thôi cậu khỏi làm luôn đi, đau muốn chết" miệng của Khang lo ỉnh ỏi, không ngừng mắng chửi Hậu

- "Nhóc con hay em làm giúp tui anh đi dù gì em cũng là con gái sẽ khéo tay hơn" Khanh giờ tay đỡ lấy tay của Vy khẽ nói với cô

- "À ừ hông o ui àm à (Là chú không cho tui làm mà)" cô vừa ăn quà vặt vừa lên tiếng giải thích mắt cũng thuận tiện nhìn người đang ngồi vắt chân chéo ở đối diện

Nghe cô nhắc đến Phong hai người kia im lặng, rồi cả năm người cứ thế mà ngồi nhìn cô ngốc ăn từng món quà vặt thơm ngon

- "Anh cũng muốn ăn" Khang nhanh tay đoạt lấy cây kem socola từ tay của cô còn đang ăn dở cắn một cái. Cô chỉ im lặng đứng nhìn Khang nước mắt rưng rưng

- "Muốn tôi tiếp tục nữa sao" Phong mặt lạnh lẽo, ánh mắt đầy sát khí nhìn Khang rồi giật lấy lại cây kem đưa đến trước mặt cô, anh cũng không quên liếm sạch vết cắn của Khang trên cây kem trước khi đưa cho cô. Nhận được cây kem cô lại thay đổi thái độ, cô lè lưỡi lêu lêu với mấy người kia.

Kết thúc ngày hôm đó anh đưa cô về nhà và cũng tình cờ gặp ngay tình địch của mình tại nhà cô.

Bạn đang đọc truyện *Thương Vợ Ngốc* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.